

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

I. évfolyam, 1. szám

1999. DECEMBER

Új évezred küszöbén / Beköszöntő /

Keresztény államiságunk ezer éves és kereszténységünk kétezer éves évfordulója közeledik. Ezek az évfordulók és azon lehetőség, hogy tíz éve szabadon lehet gondolkodni és élni, minket is arra ösztönzött, hogy ezen ősi falu ne süllyedjen el a feledés homályában, tegyünk érte valamit.

Meg akarunk szólítani mindenkit, el akarunk jutni így is mindenkire, hogy az emberek gondolkodása változzon, fejlődjön és alakuljon a jó és a jobb felé.

Prohászka püspök úr azt mondta: Átlátni rongyon és látszaton. Mert sokszor a „rongyokhoz” ragaszkodunk, és a látszat kereszténységet, látszat polgári, látszat családi, látszat ifjúsági életet éljük.

Amikor Nabukodonozor elfoglalta Jeruzsálemet és földig rombolta, akkor Jeremiás próféta elment a lerombolt templomba és sírva siratta a szent helyet. A Szentek Szentébe, ahová nem léphetett be csak a főpap, most ő is bement, mert már a katonák feldúlták és összetörték mindent. Ahogy ott állt, rávetődött a tekintete egy kődarabra, és felvette. Úgy érezte, hogy a kezét melegíti, kilépve a Szentek Szentéből a lemenő nap fényénél kibetűzte az írást, és az volt ráírva, hogy: éljen. Ekkor már a szívét is melegítette, mert tudta, hogy az ember éljen. De a választott nép bűnei következtében rabságba hurcoltatott, és a pusztulás elé

néz.

Karácsony jön. Amikor a leg-hosszabb és a legsötétebb az éj, jött el Jézus Krisztus: hogy éljünk! Éljük a lehetőséggel! Új évezredet kezdünk és ezt kezdjük lelki többlettel, szellemi képességeink kiaknázásával, akaratunknak a jóra való állításával. Ezer éven keresztül István népét – Lövétét is – ez a betlehemi Jézus védte meg. Ne ragadjon el a kor bűne, tehetetlensége, kiábrándultsága.

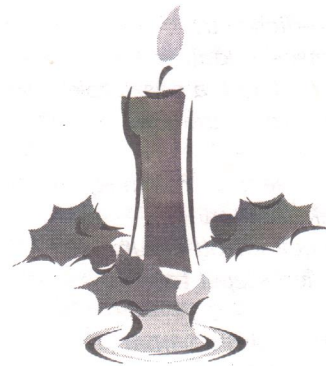
Felnőtt nemzedék! Mutassatok példát az ifjúságnak és gyerekeknek a jóra, a munkára és a becsületességre. Ez a szívós székely nép sohasem nélkülözötte a hajlíthatatlan és megtörhetetlen embereket. A nagy ősök nyomdokaiba kell lépnetek.

Ifjak!!! Bennetek van a jövő. De azt tudnotok kell, hogy üres magból nem lesz tölgyfa. Kezet szeretnénk nyújtani küzdelmeitekben és egy szebb, boldogabb életre segíteni.

Ezekkel a gondolatokkal és célkitűzéssel köszöntök mindenkit; mindenkit, aki ezt a falut, ezt a népet szereti és tenni is akar valamit érte. Mindenkire szükségünk van, nagyon fájna, ha a Himnusz szavai érvényesülnének: „maroknyi székely porlik, mint a szikla”.

Isten áldja meg életeteket és jövőtöket, áldja meg ezt a falut és az ebből elszármazottakat, kiknek szívük ide húz és itt dobog, áldja meg családjaitokat, munkátoikat, és a betlehemi Kisdéd töltőn el örömeivel és békéjével!

Lajos atya

Tisztelt lövéteiek

Lövete község önkormányzata, az egyház, iskola, vállalkozók és jó pár lelkes fiatal úgy határozott, hogy az évezred utolsó Karácsonyára kiadja a „Lövetei Kiáltó” nevű helyi lap első példányát, amelyet, ha a lehetőségek meg fogják engedni, rendszerezni is szeretnénk.

Először is szeretném méltatni e lapnak a jelentőségét, amely abban állna, hogy e lapban közöljük a községünkben történő fontosabb eseményeket, éspedig: az önkormányzati testület gyűlésein született döntéseket, határozatokat, azon törvényeket, melyek érintik a lakosságot, egyházi, kulturális, sport eseményeket stb., és ha rendszeresíteni tudjuk a lapot, a lakosok apróhirdetéseit is.

Célunk, hogy a község lakosait tájékoztassuk a községünkben történő eseményekről, tervekről, megvalósításokról, hogy tudjanak bekapcsolódni és összefogni minden dolog megvalósításában a cél érdekében.

Lapunknak hosszas életet, a szerkesztő bizottságnak kitartó munkát, a lakosok részéről jó hozzáállást, egyben községünk minden lakójának Boldog Karácsonyt és Újévet kívánok megérni és eltölteni a Jó Istentől.

Lövete község polgármestere,
Mihály László.

Kis, karácsonyi ének

Tegnap harangoztak,
Holnap harangoznak,
Holnapután az angyalok
Gyémánt-havat hoznak.

Szeretném az Istent
Nagyosan dicsérni,
De én még kisfiú vagyok,
Csak most kezdek élni.

Isten-dicséretre
Mégiscsak kiállok,
De boldogok a pásztorok
S a három királyok.

Én is mennék, mennék,
Énekelni mennék,
Nagyok között kis Jézusért
Minden szépet tennék.

Új csizmám a sárban,
Százszor bepiszkolnám,
Csak az Úrnak szerelmemet
Szépen igazolnám.

(Így dúdolgattam én
Gyermek-hittel, bátran,
1883
Csúf karácsonyában.)

Ady Endre

Minek az ünnepe Karácsony?

Erre a kérdésre bárki gondolkodás nélkül rávágja, hogy Krisztus születésének az ünnepe. De ha már úgy kérdezem, hogy a Te számodra mit jelent, már gondolkodóba esel. Pedig nem árt elgondolkodni, hogy ki miért is várja, ha várja, Karácsonyt, ezt az általánosan a szeretet ünnepének nevezett napot. Éppen ezért fordultam egy tucat iskolás gyermekhez a következő két kérdéssel: 1. Mi számodra a legfontosabb Karácsonykor? 2. Mi álmaid ajándéka?

Az elsők egyhangúlag arra voksoltak, hogy a legfontosabb, hogy jöjjön az angyal, no persze hozzon is valamit. Hogy mit? Hát fel kellene kösse az angyal a gatyáját, ha teljesíteni akarná minden kívánságukat!

De lássuk a nagyobbak válaszait (válaszok számozva a kérdések szerint):

M.S., 10 éves: 1. Hogy együtt legyen a család

2. Egy skót juhász kutyakölyök.

M. Sz., 10 éves. 1. A karácsonyfa.

2. Egy bicikli.

K. K., 11 éves: 1. Az ünneplés.

2. Egy pár korcsolya.

Sz. R., 11 éves: 1. A család összegyűl és ünnepelünk.

2. Egy mountain bike bicikli.

L. B., 11 éves: 1. A templomba menés, a mise.

2. Egy mountain bike bicikli és egy tamagocsi.

L. H., 12 éves: 1. Hogy együtt legyen a család.

2. Egy számítógép.

B. E., 12 éves: 1. Az ünneplés.

2. Egy ház.

Gy. B., 13 éves: 1. Jézus születése.

2. Egy utazás.

Sz. Á., 14. éves: 1. Legyen boldogság, gazdagság, egészség.

2. Egy focicipő.

M. M., 14 éves: 1. A szeretet, a boldogság.

2. Egy bicikli.

Hát kéréseknek nem vagyunk szűkében, csak az a baj, hogy nem minden kis tudósnak és sportolónak tudja a kívánságát teljesíteni a lapos pénztárcájú angyalka. De hát úgy néz ki, nem is ez a fő. Hogy mi a fontos? Nehéz meghatározni. Van, aki hosszas gondolkodás után sem tudott válaszolni. S mi, felnőttek gondolkodunk ezen?

András Mónika

Ki mit tud? - ötödször

Idén ötödször rendezzük meg a Ki mit tud? kulturális vetélkedőt a lövétei Székely Mózes Általános Iskola diákjai számára. A gyerekek idén is több műfajban mérhetik össze erejüket, tudásukat, tehetségüket, felkészültségüket.

Az indulás óta bővült a műfajok palettája, de sajnálatos módon a szép magyar szóra, a szavatokra nem tartott igényt a nagyerdemű közönség. Az idei verseny újdonsága lesz, hogy két nap kerül megrendezésre (dec. 28-29-én), mivel egy délutánba nem férne bele a sok műsorszám.

Ezúttal is lesznek nyeremények a győzteseknek, de minden versenyző gazdagodhat tapasztalattal, tudással, emberséges versenyszellemmel és ajándékokkal. Ezen ajándékokat önzetlen támogatóinknak köszönhetjük.

Tapsoljunk gyermekeinknek és támogatjuk őket, mert tehetségek életpályája kezdődhet a szemünk előtt!

A rendezőség nevében:
András Mónika

Ide lábam, ne tova !!!

A közelmúltban egyre inkább begyógyulni látszott az a tény, hogy Lövétén feledésbe merülnek a népszokások, ugyanis a népzenebálok látogatottsága óriásit csökkent, a hagyományos húshagyókeddi felvonulásokon is nagyon silány volt a részvétel. A még kisebb-nagyobb népszerűségnek örvendő tizenéves és szüreti bálon is a legmenőbb stílus a diszkó.

Valóban ennyire nem érdekli a lövétei embereket, hogy hová is tartozunk?

Valóban halálra vannak ítelve a népszokások?

Valóban ki akarjuk dobni ezeket az értékeket, melyekkel híressé válhatnánk?

Hát ezekre a kérdésekre cáfol rá az a lelkes fiatalokból álló csoport,

mely november folyamán azzal az el-tökélt szándékkal gyűlt össze, hogy létrehoz egy népi táncsoportot. Elhatározták, hogy felkutatják a régi lövétei szokásokat (fonó, cukk), népdalokat, népi táncokat és ezeknek a forrásanyagoknak a felhasználásával készítik el előadásukat. Szorítsunk nekik (de ne vasvillát), mert feladatuk nagy fontossággal bír, ugyanis a testvérközönségi kapcsolatok is azt igazolják, hogy a külvilág az eredeti székely kultúránkra kíváncsi, és nem arra, hogy hogyan majmoljuk a Nyugatot.

Hogy ez a táncsoport mennyire jár sikerrel, abban nagy szerepe van a lövétei közönségnek is, mert a sok munka, a próbák kárba vesznek, ha majd a bemutatón nem lesz aki tapsoljon nekik. Tehát biztassuk őket, mert az ő sikerükkel Lövétének egy eséllyel több van a híressé válásra.

Sorbán József

Jól szerepeltek

Hangos zene törte meg Lövete csendjét egy szép őszi vasárnapi napon nagymise után, ugyanis fúvós találkozót rendeztek a lövétei fúvósok, amelyre meghívták a szentegyházi, kovásznai, kápolnási, keresztúri és homoródalmási fúvósokat, hogy együtt ünnepeljék Lövete népevel a lövétei fúvószenekear újraalakulásának 20. évfordulóját.

Ritka látvány volt végignézni felvonulásukat, mivelhogy Lövétén erre még nem volt példa.

A Gerő-kertben dicséretre méltóan szerepeltek egyenként a fúvós csapatok, miközben friss „miccs”-illat terjengett a körülöttük söröző emberek között.

Tehát engedjük meg nekik, jól szerepeltek!!!

Mihály Lajos VIII.B osztály
Székely Mózes Ált. Isk.

Katalin nap Domaszéken

Lövete testvérközségében, a Szeged melletti Domaszéken idén november 27-én már másodszor rendezték meg a Böllerversenyt és Katalin-bált, amelyre a lövéteiek is meghívást kaptak.

A Böllerversenyen két helybeli és a lövétei csapat mérte össze tudását. A verseny abból állt, hogy mindhárom csapat egy-egy disznót kellett levágjon és feldolgozzon.

A legnagyobb érdeklődést a lövéteiek keltették, amint szalmával végezték a disznó perzselését. Többen érdeklődtek a helyi receptek (véres és májas hurka) iránt is.

Községünk képviselője egyébként minden mozzanatában a hagyományos, házi disznóvágási módszert követte.

Délután hat órakor kezdődött a disznótoros vacsora és a Katalin-bál, mely a helyi Sportszarnokban volt megrendezve. A műsort sporttánc-

bemutatóval kezdték, ezt követte a menyasszonyruha-bemutató a község fiataljainak részvételével. Később, a köszöntő beszédek után fellépett Auth Csilla budapesti táncdalénekesnő.

Volt még tombola és a Böllerverseny eredményhirdetése. A verseny zsűrije mindhárom mészáros-csapatot egyformán ügyesnek találta, és mindegyikük első helyezést ért el. A színvonalas rendezvényen körülbelül hatszáz személy vett részt, ami azt mutatja, hogy a domaszéki lakosok nagyon is érdeklődnek a közösségük eseményei iránt.

Ez a jól sikerült látogatás nagyon segíti a két község (Lövete és Domaszék) közötti kapcsolat kiszélesítését. Következő lépésként a Lövetei Betlehemes csoport kapott meghívást a Karácsony előtti napokra, amikor a hagyományos betlehemes játékot az ottani közönségnek is bemutathatják.

Sorbán József

Akarunk – e

Az 1999-es év vége jó alkalom számvetésre és jövőtervezésre egyaránt. A médiák több olyan rendezvényről számolnak be, melyek a '89-'99 közötti történeteket veszik bonckés alá, melyet a román társadalom most, tíz év elteltével sem tud egyértelműen minősíteni. Nevezik forradalomnak, ellopott forradalomnak, felkelésnek és egyszerűen államcsínynek is, annak függvényében, hogy ezek az események kinek mit hoztak. De mit hoztak nekünk, lövéteieknek? Annyit biztosan megállapíthatunk, hogy a mostani Lövete élete másabb, mint az volt '89 előtt. Mindez jó vagy rossz nekünk?

Falunkra '89 előtt nem volt jellemző a kereskedés, és a változás után az első vállalkozási forma éppen ez volt, mivel nem igényelt különösebb szaktudást, tapasztalatot. Bizonyára emlékeznek, hogy a második-harmadik üzlet megnyitása után mennyire csodálkoztunk, hogy megélnék, képesek működni. Az élelme-sebber, bátrabbak tanultak a példából, és mivel tapasztalatuk és tőkájuk nem lévén más vállalkozásra, követték társait, minek eredményeképpen ma falunkban húsz üzlet (élelmiszer és szaküzlet) és 14 italozó működik. Tehát nem szigorúan a falu anyagi teherbírását tükrözik ezek a számok, mint inkább azoknak a számát, akik kényszerűségből (pl. a korábbi munkahelyek megszűnése) más megélhetési formát választottak. A környékbeli munkahelyek megszűnésével sok család élete is megváltozott. Majdnem minden családból valaki kint

dolgozik, vagy dolgozott Magyarországon, s vannak közöttük többen, akik a kint szerzett tudást, tapasztalatot és kapcsolatot itthon próbálták pénzzé tenni különböző vállalkozás formájában, vagy a megtanult szakmájukkal új munkahelyet sikerült szerezniük.

A fenti sorsoknak két közös vonásuk van: elszánt tenni akarás és az ehhez szükséges tudás birtoklása.

Vajon mennyire sikerül ezeknek, és a hasonló gondolkodású embereknek bátorítaniuk példájukkal falutársaikat soruk kézbevitelére, alakítására. Sikerül-e az „úgyse lesz semmi”-t, a „nem érdemes csinálni”-t felváltania a „hogyan csináljuk”-nak, a „tenni kell valamit”-nek?

Most, mikor mindjárt 10 éve tapasztaljuk ezt a felgyorsult világot, vannak, akik úgy gondolják, hogy anélkül, hogy ten-nénk, vagy legalább akarnánk valamit, eljön hozzánk a Nagy Megmentő, és ajánlatokat tesz? Munkahelyet teremt? Rendezi környezetünket? Plébániát, templomot épít? Utat javít? Nevelő gyermekeinket?

Gondolkodunk-e efféle kérdéseken:

Hogyan ismertessük az itteni lehetőségeket?

Hogyan ismerjék meg a lövétei embereket és azok képességeit?

Hogyan tudjuk tudtára adni bajainkat a segítőkészeknek

Hála Istennek (még) több mint 3800-an lakunk ebben a faluban, s talán vannak közöttünk többen, akik AKARNAK.

A két testvértelepüléssel, Budakalászszal és Domaszékkal kialakulandó kap-

csolatok nagy lehetőségeket rejtenek magukban. Ennek kiaknázása megint csak rajtunk áll vagy bukik. E két település már nem egy alkalommal nyújtott segítő kart: jelentős összeggel járulnak a plébániánk és templomunk javításához, segítséget ajánlottak a nehéz helyzetben levő családoknak, a nagycsaládokról sem feledkeznek meg Karácsony szent ünnepén, és támogatásukról biztosítanak a gázbevezetés esetén – de ehhez a falu meg kell hozza komoly döntését. Nyitva áll a domaszékiek kapuja minden, állattartásban és növénytermesztésben segítséget kérő gazda előtt, a budakalászi Lenvirág táncgyüttes népviseletünk bemutatásával öregbíti falunk hírét a nagyvilágban. És ezért mit kérnek? Majdnem semmit! Ha adódik egy-két ünnepi alkalom melyet jelenlétünkkel, hagyományaink bemutatásával szebbé tehetünk... hát ott kell lennünk. Ennyivel tartozunk nekik!

Egy évezredet zárunk. Mit hagyunk magunk mögött? Mit hoz a következő? Sok megpróbáltatást magélt határőr őseink építették s hagyták ránk e falut. Sújtotta Őket háború és béke, s talán a Kiáltó Szóban, 1921-ben megjelent Kós Károly-i gondolathoz hasonló elszántság készítette az újrakezdesre: „Le kell vonni a tanulságot, szembe kell néznünk a kérelhetetlenül rideg valósággal, és nem szabad ámitanunk magunkat. Dolgozunk kell ha élni akarunk, és akarunk élni, tehát dolgozni fogunk...”

És mi mit akarunk a harmadik évezred küszöbén?

Egyed József

Keresem a választ

Van-e jogunk azt gondolni, hogy a teremtés koronáját képviselők közül én vagyok a legfelsőbb rendű?

Szabad-e gondolkodni arról, hogy hogyan fogunk megmaradni ezen a földön úgy, hogy otthonunk legyen benne?

Van-e valakinek elképzelése arról, miként lehet élni itt, nem csak létezni vagy túlélni?

Érdemes-e tenni bármit is a falu életében, ha azt mindenki csak támadja, de senki sem segíti szívesen és igazán, csak várja mástól a megoldást?

Szabad-e bárkinek is kezébe venni a falu vezetését, és ha igen, ki az a személy?

Elgondolunk-e azon egy kijelentés előtt, hogy véleményünk mit is jelenthet, vagy van-e annak egyáltalán értelme?

Lehet-e bárkinek is véleménye úgy, hogy az valakinek az érdekeit ne sértené?

Létezik-e mindannyiunk számára egyértelmű igaz kijelentés?

Tudjuk-e mihez vannak jogaink, és azt hogyan kell ma, ebben a társadalomba érvényesíteni?

Elgondolunk-e azon amit mondunk, hogy kinek is mondjuk igazán?

Merjük-e vállalni önmagunkat akkor is, ha lépésünket a környezetünk tévedésként értelmezi, és kiállni gondolataink mellett?

Képesek vagyunk nyitottan vitázni bármiről is harag nélkül a szívünkben?

Tudjuk-e, hogy amit teszünk, miért is tesszük igazán, vagy csak mert...?

Tamás

Honnan is kapta Lövéte a nevét?

A község, illetve a falu nevének eredete, jelentése még mind máig nem tisztázódott. Első írásos említése az 1332-37-es pápai tizedjegyzékben szerepel sacerdos de LUECHE néven, de ennek hitelességét kétségbe vonta Dávid László, történész. Orbán Balázs, a legnagyobb székely szerint, ugyancsak a pápai jegyzékre hivatkozva (1333), a Homoródmás után bejegyzett Szent Lőrinc plébánia bejegyzés Lövéteire utal: sacerdos de „SANCTO LAURENTIO” A falu neve a maihoz hasonló hang alakban írott formában 1523-ban jelenik meg egy homoródszentmártoni plébános által megírt záloglevélben LEEWETHEE alakban. A századok folyamán igen sok változatban fordul elő a falu neve: LEOWETE(1567), LÖVETE(1583), L Ö V E T F A L V A (1 6 0 2) , LEÖVÉTE(1630), LÖVÉTE(1702), LÖVETE(1733), LÖVÖTE(1850), LÖVÖTE, LIOVETE, LÖVÖLTE(1854); A Timon-féle latin nyelvű kódexben LEVELTUM néven szerepel. „A község neve az 1898-ik évben a magyar királyi belügyminiszter által véglegesen, megállapított és törzskönyveztetett” (A magyar szent korona országainak helynévtárából, Budapest, 1913). A szájhagyományban a falu nevének keletkezésére, magyarázatára több változat is él. Valamikor több falu volt a Lázon. A nagy pestisjárvány

után az emberek lehúzódtak a Kishomoród mellé, mert a járvány okát a lázi ivóvízben látták. Találkozáskor, lent a völgyben, az emberek így szóltak egymáshoz: „Na, levé te es!, azaz Na lejövetel te is!” S ebből lett volna: Lejövéte Levéte Lövéte.

• Mások meg ezt vallják: Ahol most van a falu, régen egy nagy tó volt. Két atyafi vadréce vadászott, s közben eltávolodtak egymástól. Miután újból találkoztak, az egyik kérde a másiktól, mivel lövést hallott közben: „Lövé te?” vagyis Te löttél?

• Vannak, akik szerint a falu mostani helyén elterülő „lövőtérrel” származtatja a falu nevét: (Lövéte Lövöte Lövéte).

Mit mondanak a kutatók, nyelvészek, történészek?

• A falu neve árpádkori eredetű, mint akárcsak a következő helynevek: Lö, Lövö, Lövöld, Leveld, Levél, Lövérd, Levárd.

• Murádin László nyelvész szerint a település a nevét a nemzetség fejedtől kapta, tehát személynevből lett helységnév. Hasonlóak pl. Derzs, Zombor, Dálya, Ége, Kászon, stb.

• Vannak akik a Laurentio latin szóból származtatják a falu nevét, lévén, hogy a falu első templomának védőszentje Szent Lőrinc volt(Lövéte patakában)

• Levente névből is könnyűszerrel levezethető a falunév: Levente Levete Lövete Lövéte.

Íme a sok változat, szófejtés ami a falu nevét illeti. Tessék választani! Tény az azonban, hogy az egész Kárpát-medence magyaralkta területén Lövéte nevű település csak egy van, s ez a mi falunk! Illik tudni azt is, befejezésül, hogy a mai Lövéte több kis településből alakult ki a századok folyamán: Lázfalva, Zádokszeg, Mihálykó, Martonos, Lőrinczfalva, Gábosháza, Telekfalva, Sófalva s ezek többnyire fennmaradtak a dűlők megnevezésében.

András József tanár

Év végén az emberek szeretnek statisztikákat készíteni, visszatekinteni az elmúlt évre. Sajnos községünk sportélete nagyon korlátozott. Mindössze csak két ágazatban lehet visszanézni.

Az egyik a helyi Sport Egyesület labdarúgó csapata, amely nehezen, de átvészelte a kissé hosszúra nyúlt átmeneti időszakot.

A másik sportegyesület a Lövetei Kwon Club Taekwon-do szakosztálya, amely Török Attila mester irányításával sikeresen működik községünkben is.

A S. E. labdarúgó csapata 1991-ben indult újra. Az eltelt 8 év alatt a csapat sok szép eredményt is elért. Sajnos az utóbbi években megszorodtak a sikertelenségek, így elkerülhetetlen volt a kiesés az erősebb csoportból. Ennek legfontosabb okozója a nehéz anyagi helyzet, minek következtében a játékosok egy része külföldön dolgozik, vagy más csapathoz igazolt. Az itthon maradtak pedig edzés nélkül kergetik a pettyest. E nehéz helyzet érezhető a szurkolók távolmaradásából is. Ismert dolog, hogy a csapatot a szurkolók tartották fent. Csak így lehetett az itthoni mérkőzések bírónak a 250000 lejt kifizetni. Ezért a csapat hálás köszönetet mond, és kéri, hogy továbbra is támogassák, buzdítsák (és ne szidják) a játékosokat! Köszönetet mondanak továbbá a Polgármesteri Hivatalnak, néhány önzetlen vállalkozónak és azoknak a sportszerető embereknek akik nélkül mindez nem sikerült volna, és nem sikerülne folytatni! Ahol ennyi tehetséges fiatal van, ott nem szabad félbeszakadjon ez a tevékenység! Remélhetőleg jövőtől még több fiatal szereti meg ezt a szórakozási lehetőséget, és folytatni tudják a fiatalítást, ami a megmaradást, a jövőt jelentheti.

Ilyen reményteljes gondolatokkal várják, hogy mit is hoz a 2000-es esztendő.

Az évezred küszöbén a Lövetei Sport Egyesület minden támogójának, szurkolójának és minden lövetei lakosnak Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és sikeres, békés, Boldog Új Évet kíván!

György Lőrinc Ernő

Élményeim a Nike Kupá-ról

A versenyt 1999. május 15-én rendezték. Nagyon sok versenyző volt, köztük én is. Nagyon izgultam, hogy kivel fogok majd küzdeni. Amikor megláttam, hogy ki az ellenfelem, kissé megingott az önbizalmam, de azt a menetet megnyertem és a győzelmek csak követték egymást. Végül egy zöld övessel versenyez-

tem, akit nehezen, de sikerült legyőznöm. A verseny vége felé nagyon kíváncsi voltam, hogy milyen kupát fogok kapni, majd a mester átnyújtotta az emberke formájú kupát és a dobogó legmagasabb fokára kerültem.

Nagyon örültem, hogy az első versenyen már győzelmet arattam. Remélem a többi verseny is sikereket hoz számomra.

Márton Szabolcs
VIII.B osztály

Vannak dolgok, amelyekben Lövete is jó

1999. nov. 6-án a Lövetei Székely Mózes Általános Iskolá-nál a már hagyomány-nyá vált Áros Géza Emlékkupát.

Az iskola mindkét pályáján folytak a mérkőzések. A nagyobb pályán a lányok kézilabdáztak, a kisebbben pedig fociztak a fiúk. Összesen 5 – 5 csapat vett részt a bajnokságon.

A körmérkőzések során a fiúknál Lövete bizonyult jobbnak, mivel sorra verte ellenfeleit. Az eredmények azt igazolják, hogy az ellenfelek nem is voltak igazi ellenfelek.(14-0; 3-

0; 16-0; 20-0). Lövetének egyetlen szoros meccse lehetett volna, de a szentmártoniak tanára feladta a mérkőzést és levonult a pályáról. Ezért lett az eredmény 3-0.

A lányoknál is jól indult a bajnokság, főleg a löveteiek szempontjából. Még csak egy győzelem lett volna szükséges a nyereshez, de sajnos az oklándiak jobbnak bizonyultak. Tehát a lövetei lányok másodikok lettek, de nincsen okuk búslakodásra, hiszen ők is jól játszottak. A fiúk pedig megünnepelhettkék gólkirályukat, Forgács Istvánt (25 gól), és a jól kiérdemelt első helyezésüket.

Fazakas Attila
VIII. B osztály

Te kutya, te kutya – féreg

A paraziták oly sokrétű világából azért ragadtam ki a „kutyaféreg” (echinococcus granulosus) mert élenjár a veszélyességi listán. Kétféle életmódot folytat, a szaporodó képes egyedek, húsevő állatoknál - innen a név is, kutyaféreg - recés szélű, rövid, fehér férgek formájában jelennek meg. Ezek a férgek (giliszták) tojásokat tojnak, amelyek a széklettel távoznak a külvilágba. Megtalálhatóak a fűvön, földön, és - figyelem! - a kutya szőrén. A környezetből, például a fűről, szénáról kerülnek az éppen arra sétáló szarvasmarha, juh, sertés szervezetébe, vagy akár az olyan gyerek szervezetébe, aki kutyát, macskát simogatott és nem mosott kezet.

Ez már a második „gazda”. Itt át-tetsző hólyagok jelennek meg a belső szerveken, így: máj, tüdő, ritkán vese, lép, szív. A hólyagok nagysága változik a fertőzés régi-ségének függvényében. Borsó-szem nagyságtól férfiököl nagy-ságig. A hólyag tartalma áttetsző kristályos folyadék és - figyelem! - ez fertőz. Az ép hólyagok nem fertőzőképesek. Enyhébb fertő-zés esetén, egy - két hólyag (ciszta), ezek kimetszhetőek. De ha nagyobb fertőzöttség forog fenn, jobb nem kísérletezni, el kell égetni a szervet, vagy a föld-be jó mélyen elásni (nem a trá-gyarakásba!). Az ilyen hólyagos-cisztás szervet, ha odadobjuk kedvenc kutyánknak, a „boszor-kánykör” már be is zárult. A húsevő állatban megint giliszták fej-

lődnék ki, amelyek újfent tojásokat tojnak.

Védekezés

A hólyagos - cisztás fertőzöttség esetében csak sebészeti úton távolíthatóak el a hólyagok. Ezért lényeges a biológiai kört megbontani, megelőző intézkedések foganatosításával.

- A fertőzött hólyagos szerveket meg kell semmisíteni.

- A kutyákat féregteleníteni kell rendszeresen, ha lehet egy évben kétszer. Az olyan kedvencek esetén, amelyeket a gyerekek simogatnak, egy évben négyszer is ajánlatos.

- Minden alkalommal, amikor a gyerek kutyát-macskát simogat meg, utána alaposan mosson kezet.

Dr. Molnár József

Közbirtokosság

A parlament dec. 9-én, együttes ülésén elfogadták a földtörvényt - adja hírül a Hargita Népe -, melynek értelmében visszakaphatjuk közbirtokossági érdeinket, területeinket.

Jó volna már most készülni e jelentős vagyon kezelésére: feleleveníteni és megbeszélni az erdőlési szokásokat, készülni egy társulás létrehozására.

Egyed József

Statisztika

Keresztelés: 7 + 19 = 26

Esketés: 13 + 6 = 19

Temetés: 21 + 29 = 50

1999. XII. 14. - nappal bezárva

Lajos atya

Hírek Betlehem

A lövétei hagyományos karácsonyi játékok, a Betlehemest Domaszék és Budakeszi testvértelepüléseink jóvoltából - akik a szállítási és elszállásolási költségeket fedezik - a következő településeken mutattuk be;

- Budakeszi, Budapest, Domaszék és Záhonyszék.

Egyed József

Létezik-e Lövéte ?

Vagyunk vagy nem va-
gyunk

A ma körülményei között az a gyakorlati helyzet érzékelhető, hogy csak az a személy vagy közösség létezik, akiről vagy amiről tud a nagyvilág. Ez a kijelentés többször is elhangzik különböző helyeken és alkalmakkor. Véleményem szerint ez mindig is így volt, csak ma a nagyobb ember-sűrűség miatt talán nehezebb megtalálni a lehetőséget, hogy hangot adjunk létezésünknek. Tulajdonképpen ez a gondolatsor

indította azt a folyamatot, melynek hatására ez az újság megjelent. Azon tény, hogy falunkról a nagyvilág nagyon keveset tud, és mi is egymásról, az talán ez újság segítségével majd lassan, idővel felszámolódik, vagy legalábbis javul. Szeretnénk, ha e lap megjelenését nem előítéletekkel, hanem barátsággal és támogatással fogadná minden kedves olvasó. Az újság teret biztosít minden véleménynek és ellenvéleménynek az olvasó számára is. Reméljük, hogy egy létező úrt tudunk majd kitölteni e lapban megjelenő írások segítségével.

Tamás

Kiadja a L.P.H.
Nyomta az Alutus nyomda

Megjelent Lajos atya és
Egyed József támogatásával

Felelős szerkesztő: Sorbán
József, Székely Mózés
Általános Iskola